

A Fővárosi Ítéltábla az Őszy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Őszy Tamás ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. május 29. napján kelt 27.P.22.036/2015/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesnek az I. rendű alperes által szerkesztett ... napilapban ... napján „...” címmel, „...” alcímmel megjelent cikkében írtak miatt előterjesztett sajtó-helyreigazítás iránti keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 38.100 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint illetéket a Magyar Állam viseli.

Határozatának indokolásában idézte az Alaptörvény IX. cikkének (1), (2), (3) bekezdésében, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdésében, 12. § (1) bekezdésében, a Pp. 342. § (1) bekezdésében, 343. § (1) bekezdésében írt szabályokat, valamint a PK 12., 13., 14. számú állásfoglalás vonatkozó rendelkezéseit.

A PK 13. számú állásfoglalás I. pontja, valamint az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján vizsgálta a felperes keresetösségi jogát. E körben megállapította, hogy a keresetben sérelmezett tényállításnak, miszerint „Fideszes javaslatra év végén a Duna tévébe beolvasztották az MTI-t, a Magyar Rádiót, valamint az MTV-ét működtető cégeket” nincs a felperesre vonatkoztatható eleme. A sérelmezett állítás első része, mely szerint a döntéshozatal „Fideszes javaslatra” történt, kívül esik a felperes személyén, az a javaslattevőt érintheti. A sérelmezett állítás alanya a hivatkozott törvényt elfogadó országgyűlés, állítmánya pedig magának a beolvasztást elfogadó döntésnek a meghozatala, melyben a felperesnek semmilyen szerepe nem volt. Miután a helyreigazítani kért tényállítás nem a felperes személyére vonatkozik, annak helyreigazítását alappal nem kérheti.

Rámutatott arra is, hogy a felperesnek a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló

2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.) 136. § (1) bekezdésében szabályozott alapfeladatából is az állapítható meg, hogy a felperes nem döntéshozó szerv, azaz személye nem érintett a köztelevízió szervezeti átalakítására vonatkozó döntésben, hanem a közmédia működését sokoldalúan és többcélúan támogató szervezetként funkcionál. Ekként a közmédia szervezeti átalakításának tárgyában hozott döntés a felperest személyében nem érinti.

A sérelmezett közlés érdemi vizsgálata alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a cikk kifogásolt része valós tényállításnak minősül. Abban az esetben ugyanis, amikor a döntés tárgya egy jogszabályon alapuló állapot jogszabály meghozatala útján történő megváltoztatása, elvi lehetőség sincs arra, hogy az érvényes döntés meghozatalának és végrehajtásának az időpontja egybe essen. Az I. rendű alperes vitatott cikke éppen arról adott tájékoztatást, hogy 2014 év végén érvényes döntés született arról, hogy az újságcikkben megjelölt intézmények a Duna tévébe beolvasztásra kerültek, mely tényállítás valóságalapja a 2014. december 31-én elfogadott, a médiapiacra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2014. évi CVII. törvény 29. §-ából tényszerűen megállapítható. Magából a jogszabályból állapítható meg az is, hogy a jogalkotó határozta meg döntése végrehajtásának eljárási rendjét, a döntés végrehajtásában a felperes semmilyen módon nem érintett.

Rámutatott tovább arra, hogy a sajtó feladatának ellehetetlenítését jelentené az, ha csak a döntésből következő valamennyi részlet együttes közlésével adhatna tájékoztatást.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát.

Álláspontja szerint a keresetösségi joga megállapítható. Igényérvényesítési jogosultságát nem érinti az, hogy a döntéshozatalban nem volt szerepe, mert ennek ténye nem zárja ki azt, hogy a tényállítás személyére utal, az rá vonatkozik.

Az I. rendű alperes nem a jogszabály elfogadásáról tájékoztatott, hanem azt közölte befejezett tényként, hogy a Duna tévébe olvasztották az MTI-t, a Magyar Rádiót és az MTV-t működtető cégeket. Ez a jogutódlás sem a cikk megjelenésekor, sem az azóta eltelt időben nem következett be, ezért az I. rendű alperes valótlan állítást híresztelt.

Jelentősége annak van, hogy a hatálybalépés és a hivatkozott rész végrehajtásának időpontja fél évvel eltér egymástól, ami a közmédiát jelentősen érintő változás esetében nem elhanyagolható tény. A közlés az állampolgárok hiteles és pontos tájékoztatáshoz való jogát is sérti.

Az I., II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével egyetértett. A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az első fokon eljáró bíróság határozatának indoklásában teljes körűen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint a kifogásolt közlés tekintetében a felperes keresetösségi joggal nem rendelkezik. A másodfokú bíróság ugyanakkor arra mutat rá, hogy a felperes igényérvényesítési jogosultságának vizsgálata során nem elsősorban a felperesi döntési pozíciónak kell jelentőséget tulajdonítani, hanem a kifogásolt mondat tartalmának. Az első fokon eljáró bíróság helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy a helyreigazítani kért

mondat tartalmi vizsgálata alapján az állapítható meg, hogy annak nincs a felperesre vonatkoztatható közlése.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság keresetösségi jog hiányában alaptalannak ítélte a kereseti kérelmet, annak érdemi vizsgálata szükségtelen volt. Ezért a másodfokú bíróság csupán megjegyzi, hogy a felperes személyének megítélése szempontjából az, hogy egy törvényben meghatározott szervezeti átalakulás mely időpontban történt meg, jelentőséggel nem bír, megítélését nem befolyásolja.

Ezen indokolásbeli kiegészítéssel az első fokú határozat helybehagyására a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett. Az Itv. 5. § (1) bekezdése alapján fennálló teljes személyes illetékmenetességére figyelemmel, a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illeték megfizetésére nem kötelezhető, az a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad. Az I., II. rendű alperesnek a fellebbezési eljárásban költsége nem merült fel.

Budapest, 2016. január 28.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő